

Jeg cykler bedre end jeg går...

31. juli fylder Aage Kjær, Møllevej 25 i Askov 90 år. En mand, der ikke kan få tiden til at slå til

ASKOV - Man hører ofte om ældre, hvem tiden kan falde lang. Derfor er det vel også en smule forbløffende at træffe Aage Kjær, Møllevej 25 i Askov, som fredag den 31. juli fylder 90 og føler, at han ikke rigtig kan få tiden til at slå til. Stort set rask og rørig passer han sit hus (med hjemmehjælp et par gange om ugen), men ikke mindst passer han sin elskede have og nyder sin daglige tilværelse. Og har egentlig kun et problem foruden det med tiden bentøjet.

- Det kan knibe med at komme i gang om morgenen, når knæene er blevet lidt stive, indrømmer Aage Kjær, for så går man ikke så godt, men så tager jeg bare cyklen ind i Askov. Det går ligesom bedre, siger han.

Aage Kjær er egentlig vendelbo og ud af en gårdejerfamilie ved Brønderslev, som har ry for at blive gamle. - Vi var seks søskende, men nu er vi kun to tilbage. En bror på 84 foruden mig. Min søster blev 94 år, men den yngste blev kun 75, siger Aage Kjær, som selv har tænkt sig at blive rigtig gammel.

- Jeg har altid selv arbejdet ved landbruget, men aldrig selv haft en gård. Det startede med at far sagde, at jeg hellere måtte se at komme på landbrugsskole før jeg skulle være soldat. Det var nemlig under krigen - ja altså den første verdenskrig, hvorfor jeg i 1916-17 kom på Lyngby Landbrugsskole.

Passede kongens hvide hest

Aage Kjær startede som forkarl på herregården Ormstrup ved Bjerringbro, hvor han var i to omgange, da det var en god plads. Her kørte man med i alt 12 spand heste, men den mest berømte hest skulle Aage Kjær nu møde, da han blev landbrugselev på Visborggaard ved Hadsund, som ejedes af grev Danneskiold Samsøe, der tillige var ritmester ved husarerne. - Det var ham, der leverede den hvide hest, som kong Christian red over den gamle grænse på i 1920, fortæller Aage Kjær. Det var en skimlet vallak på 10 år, som var blevet helt hvid, men stadig med skimlede ben, som den slags heste har det. Og al snakken om, at den var kalket hvid, det har intet på sig, fastslår Aage Kjær.

Fra Visborggaard gik det en tur til Tyskland på et stipendium, hvorefter han kom hjem til en bestyrerplads i Nordsjælland. Og i 1933 blev han gift med sin Metha.

- Hun havde sådan nogle fine anbefalinger for sin kokkekunst, og jeg er sikker på, at det var hendes skyld, at vi fik flere gode bestyrerpladser rundt om, fastslår Aage Kjær beskedent.

Kom til Grønvang i Vejen i 1948

Så er vi fremme ved 1948, da Aage Kjær og hans kone flyttede til Vejen og fik bestyrerpladsen på Grønvang, hvor Multicentret nu er placeret på jordene.

Det var margarinefabrikanten Ole Vang Lauridsen, der ejede gården, hvorfra man bl.a. leverede den såkaldte børnemælk med et skvæt fløde oveni.

- Jeg husker, at vi ansatte en mand specielt til at køre rundt for at sælge børnemælken, som var meget populær.

I 1956 kom sønnen Johannes Vang Lauridsen til, og han ville forpagte gården ud, og det havde vi ikke råd til, hvorfor vi i 1959 rejste hen på Nørremarken i et lille hus, som siden er solgt til en forsikringsmand fra Esbjerg. Og Møllevej her i Askov købte vi som vort eget 10 år senere.

- I disse år havde jeg en del jobs for Vejen kommune, for hvem jeg bl.a. skulle tælle landbrug med deres dyr o.l. Og jeg må sige, at det gav en større timeløn end at være ved landbruget, husker Aage Kjær. Jeg cyklede rundt til de forskellige ejendomme, indtil jeg var godt 70 år, så fik jeg et job på Svend Lyhnes store møbelfabrik her med at gøre rent. Svend Lyhne var en flink mand, og jeg var her, til jeg blev 80, så holdt jeg op.

Læser ubesværet uden briller på

Aage Kjær har været alene siden sidste forår, da hans kone døde, men han har en søn i Vejle og en datter i Grindsted, som han ofte har kontakt med. - Jeg er lige blevet checket efter hos lægen, som jeg havde bestilt god tid hos, så han kunne gå mig ordentligt efter, og bortset fra det med knæene, så fejlede jeg faktisk intet, siger Aage Kjær ikke uden stolthed.

Selv om han bedst kan lide at gå rundt i den fri natur, så læser han også noget ved siden af, og helt uden pral fortæller han, at han faktisk ikke behøver briller til den daglige læsning. Og man tror ham gerne, når man ser ind i de klare, friske blå øjne, som ikke synes at tilhøre en mand på den anden side af de 70. I det daglige har han hunden Nille, som råber gevalt, når nogen kommer, eller telefonen ringer, for Aage Kjær tager imod en del, der vil have ham til at reparere haveredskaber. Ferm med sine "grønne fingre" er han nemlig også. Ellers besøger han plejehjemmet Birkely engang imellem for at få en snak med gamle venner.

Igennem årene har Aage Kjær været en trofast venstremand, og Uffe Ellemann Jensen er en mand efter hans hoved. Schlüter kan slet ikke komme op på siden af Uffe Ellemann, som har sine meningers mod, efter Aage Kjærs bedste overbevisning.

Gennem alle årene har den snart 90-årige været medlem af Malt sogns venstreforening, og så har den lokale afdeling af Grænseforeningen haft hans store interesse. Igennem 10 år var han dens formand og blev efterfulgt af pastor Monrad.

Fødselsdagen i næste uge fejrer han hjemme med sine børn og svigerbørn, som vil beværte dem, der skulle dukke op.